

Adrenalin hledání

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Iz 56, 1-2)

1 Toto praví Hospodin: „Dodržujte právo, jedněte spravedlivě, protože má spása se už přiblížila, už se zjevuje má spravedlnost.

2 Blaze člověku, který tak jedná, lidskému synu, který se toho drží a dbá na to, aby neznesevcoval den odpočinku, který se má na pozoru, aby jeho ruka neučinila nic zlého.“

Píseň: 675

Modlitba:

Bože náš Ty dáváš nové k životu, abys své dary připomněl a zpřítomnil, zveš nás do tohoto společenství. Tady slyšíme, že tvé království přichází, je nablízku jako záchrana a obnova – i tam, kde my bychom všechno vzdali. Tvé evangelium přináší radost uprostřed smutku – otevírá oči pro lidi, které jsme my považovali za ztracené – obnovuje rozbité vztahy – zahání předsudky i nedůvěru. Děkujeme, že na tom smíme mít podíl – také jako společenství tvého lidu. Děkujeme, že se po svém životě i po světě kolem nás smíme rozhlížet očima těch, kdo z tvé obnovy žijí. Prosíme, ať jsme tímto evangeliem osloveni i dnes na tomto místě. Amen

I. Čtení: (Lk 15, 1-32)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Lukáše, v 15 kapitole, od 1-32 verš.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 276

Slůvko dětem:

Na shromáždění přineseme tři velmi nesourodé předměty (zelenou větvičku, misku vody, kámen nebo sůl apod.). Takové věci obvykle do kostela nepatří, ale dnes si budou děti vyprávět příběh, kde se tyto a jiné věci všechny objeví. Předměty dětem předáme, aby je odnesly do NŠ.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (Lk 15, 8-10)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše v 15 kap., 8-10 verši.

8 Nebo má-li nějaká žena deset stříbrných mincí a ztratí jednu z nich, což nerozsvítí lampu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde?

9 A když ji nalezne, svolá své přítelkyně a sousedky a řekne: „Radujte se se mnou, poněvadž jsem našla peníz, který jsem ztratila.“

10 Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.“

Milí bratři, milé sestry v Pánu Ježíši Kristu.

Také jsem včera něco hledal, ale nic jsem neztratil. Byl jsem totiž na houbách. A to hledání mi teda dalo zabrat. Pět hub za dvě hodiny, není kdovíco. Ale to málo, co jsem našel, tak z toho jsem měl velikou radost. Ale co by se stalo, kdybych v tom lese ztratil klíče od auta? To by byl veliký problém. Ta snaha a touha najít klíče by byla ohromná. Představte si ten **adrenalin hledání**. Co teď budu dělat – zůstává jenom hledat.

Možná jste podobný adrenalin již zažili. Někteří ho zažíváme každý den. Neustále se nám něco ztrácí, neustále něco nalézáme. A když už to najdeme, máme chuť radostně zakřičet – **heuréka**.

A právě takové Heuréka! - Našel jsem, už to mám! - zaznívá jako radostný výkřik i v klíčovém momentě Ježíšova podobenství. Volá tak žena: *"Nalezla jsem minci, kterou jsem ztratila. Mám z toho velikou radost, pojdte to se mnou oslavit!"*, zve přítelkyně a kamarádky.

Nález ztraceného – a radost z nálezů, kterou je potřeba sdílet s druhými – ta se vine všemi třemi podobenstvími 15. kapitoly evangelia podle Lukáše. Mluví se tady o „jediné“ ovci, minci a o jednom „synovi“. Středem těchto podobenství je „*radost spolu*“.

Z čeho ta radost dnes plyne? Z nálezů jedné ztracené mince. Bylo jich však deset. Jedna se zakutálela. Číslo 10 znamená komunitu, z které se také někdo může ztratit. 100 ovcí představuje množství Izraele, 10 mincí představuje pohany, kteří jsou součástí Boží rodiny. Už není rozdíl mezi židy a pohany, všichni jsou hledáni a nalézání jediným Bohem.

A trpělivé hledání - lezení z rozsvícenou lampou po všech koutech domu, pečlivé vymetání všech těžko dostupných koutů, **nakonec přineslo výsledek**. Žena minci našla. A z nálezů ztraceného stříbrňáku má radost, jakou nejde prožít izolovaně. Tehdy skončí nárek a začne tanec – oděv z pytloviny se změní v radostný šat. Svolají se kamarádky, asi ne jen na kávičku, ale oslavit nález.

Radostně slavit, to je nejen podle Lukáše, ale podle samotného Ježíše jeden z příznačných rysů pro společenství jeho učedníků. I když nad tím zákoníci z kruhů církevních i necírkevních reptají – právě nález ztracených je potřeba slavit. Pak zažíváme něco z radosti samotného Otce v nebesích, radosti andělské, radosti těch, jimž se narodil Spasitel. Vždyť ten Spasitel přišel právě proto, aby **hledal a spasil**.

Radost z toho, že Ježíš **nalézá – ztracené** a vytváří z nich společenství nalezených – to má být radost, která se má šířit ven - to je něco, co je pro společenství příznačné. A pokud to z církve takhle nevoní, pokud se neozývá veselé a osvobodivé pojdte slavit kristovské „*heuréka*“ - něco s tím společenstvím není v pořádku.

A mesiášský nálezce to dává do pořádku právě příběhy, jako je ten dnešní. Ježíš o nás stará tak, že zdůrazňuje „*hlavně, aby nezmizela radost*.“

Nález ztracené mince, to je v zásadě rutinní, každodenní záležitost. Kdyby o takovém nálezů nějaký historik psal, byl by nejspíš za hodně velkého podivína. Její nález se nedostane do učebnic – ani se ho nebudou žáci učit nazpaměť. Dostal se, ale do evangelia – jehož hlavní postavu, **Ježíše**, považovali za podivína jako tehdy, tak i dnes.

Ale ještě podivnější je, že radost nad nálezem ztracené mince Ježíš přirovnává k radosti nad kajícím se hříšníkem – „*pravím vám, nastává radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání*“.

Bůh jásá a projevuje svou radost, nad pokáním, které člověk činí. Pokání začíná zjištěním – je tu kdosi, kdo mne postrádá. Kdo mne hledá. Komu na mně záleží. Mně zatím vůbec nedošlo, že jsem nějak ztracený. Vůbec mne nenapadlo stavět se před jeho tvář, obracet se k němu – natožpak zkroušeně či kajícím vyznávat „*před tvou tvář Pane, nemám vůbec nic*“. Ale stejně můžu poznat – je tu hledač ztracených. Ten, jemuž na mne záleží.

Kdo je pak ale ta žena, když já jsem ta ztracená mince?

Hodí se bezpochyby do páru k pastýři z předchozího příběhu. On hledal ztracenou, zatoulanou ovci – ona stejně ztracenou minci. V té její vytrvalosti – důkladnosti a nasazení – je něco z toho pastýře.

A také v její odpovědnosti za ztracenou minci. Neříká – ztratila se mi mince – jako by to byla vina toho zakutáleného stříbrňáku. Říká – **Já ji ztratila**. Neříká se odpovědnosti za ztracenou. Byť je ta mince ztracená, zůstává v dosahu její starosti a péče a námahy.

V tom je něco Božského. V tom se ozývá – Hospodinovo rozhodnutí – já, já sám se ujmu ztracených. Anebo – když Ježíš nevynechá ani takové ztracence a zatracence, jako byli celníci, ti tuneláři, které obrali své někdejší přátele a sousedy.

Kdo je ta žena? - podle jednoho z výkladů tohoto podobenství hledá tu minci proto, že 10 stříbrných mincí tvořilo svatební čelenku nevěsty. Je to tedy jakási nevěsta dobrého Pastýře?

Je to teda církev – sbor – společenství učedníků – které důkladně – pečlivě – vytrvale hledá ztracené – zakutálené na věky věků. Společenství kde je dost místa i pro hříšníky, kde vstupným je smysl pro radost. Společenství, jež žije radostí z nalezených. **Společenství, kde v žilách lidí koluje adrenalin nalézání ztracených. Amen.**

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Bože, ty jsi nás povolal k životu a tolik dobrých věcí jsi nám dal. A tak Tě Bože, prosíme za lidi, kterým se křivdí, a za ty, kteří bojují proti nespravedlnosti. Prosíme za ty, kteří nasazují své životy pro záchranu druhých. Bože, prosíme tě za ty, kteří se setkávají s odmítnutím a odporem, když usilují o dobro a lásku. Bože, prosíme tě za naše nepřátele, za ty, kterým jsme ublížili a za vzájemnou ochotu ke smíření. Bože, prosíme tě za všechny, kteří jen s velkými obtížemi zajišťují sobě a svým blízkým živobytí. Bože, prosíme tě o Ducha svatého a dar jednoty mezi všemi křesťanskými církvemi. Bože, prosíme tě o nová povolání následovat Krista, o charismata služby a dar odvahy pro nerozhodné. Děkujeme Ti, Bože, že jsi nás povolal na Tvou vinici. Prosíme Tě, žehnej všem misionářům, zasvěceným osobám i laikům, všem misijním společenstvím a aktivitám v naší zemi. Prosíme Tě, Bože, ochraňuj všechny děti a staré rodiče, kteří se již nedokáží o sebe sami postarat. Zahrň Tvým Milosrdenstvím a Láskou zejména lidi potřebné, chudé, opuštěné, osamělé, nemocné, bez domova. Prosíme tě za nové hlásání evangelia a za spravedlnost a lásku ve světě. Amen.

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: 702

Posláni: (Iz 55, 6)

Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko.

Požehnání:

Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši. Amen

Píseň: 685